

TOPAMINI

KESKI-SUOMEN PARKINSON -YHDISTYS RY:N JÄSENLEHTI NRO 4/2025
10.12.2025

**Hyvää
Joulua!**

Kuva: Kullervo Mansikkala

Viimeinen juttuni— on kiitoksen aika

Kun aloin kirjoittamaan viimeistä juttuani puheenjohtajan palstalle, muistivat mieleeni Irwinin laulaman laulun sanat: ”Viimeisen laulun valmiiksi sain/Tumminman soinnun kitarastain / Siihen mä syksyn sävelet hain”.

Laulun sanoissa ja laulajan äänessä kuultaa väsymystä ja syksyn harmautta. Puheenjohtajakauteni on kestänyt yli viisi vuotta. Ja yhteyselo parkinsonin kanssa on jatkunut jo viisitoista vuotta. Koenko nyt laulajan tavoin väsymystä tai turhautumista jättäessäni puheenjohtajan tehtävät?

Vastaus löytynee menneiden vuosien kokemuksista ja tapahtumista

Ensimmäisen yhteyden Parkinson-yhdistykseen sain vaimoni Anjan kanssa Novan ensitietopäivässä viisitoista vuotta sitten. Tutustuimme jo siellä joihinkin tuttaviiin, joiden kanssa olemme seuranneet ja todenneet taudin etenemisen. Emme osanneet aavistaa, mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Ensitietopäivän järjestäminen on jatkossakin ensiarvoisen tärkeä.

Kerhotapaamiset, asiantuntijaluennot, lautapelit ja kisailut ovat antaneet

meille paljon iloa ja voimaa niissä koetun vertaistuen kautta. Yhteiset retket, museokäynnit, teatteriesitykset ja kahvihetket keskusteluineen sekä liikuntaryhmät ovat olleet merkittäviä voimatekijä.

Saadaksemme tietoa yhdistyksemme monipuolisesta toiminnasta, tarvitsemme ajantasaista tietoa. Tämä lehtemme Topamiini on tärkeä tietokanava jäsenistölle. Taitavan toimittajan kädenjälki näkyy joka numerossa. Liiton Hermolla-lehdestä saamme arvokasta tietoa. Myöskään ei sovi unohtaa yhdistyksemme ja liiton kotisivuja.

Yhdistyksen hallinnosta, taloudesta ja toiminnasta vastaa hallitus. Kaikki hallituksen jäsenet ovat olleet aktiivisesti mukana ja ottaneet omalta osaltaan vastuuta toiminnasta kukin omien voimavarojensa mukaisesti. Osaltaan toimintaamme taloudellisesti ja toiminnallisesti tukee Liikehäiriösairauksien liitto, jonka järjestämiin tilaisuuksiin edustajamme ovat osallistuneet. Monet ulkopuolisetkin tahot ovat arvostaneet toimintaamme ja halunneet tukea taloudellisesti sitä.

Lainaan vielä Irwinin laulun sanoja, joissa on lohtua ja kauneutta vaikka

Viimeisen 1.12.2025 johtamani hallituksen kokouksen päätteeksi varapuheenjohtaja Taina Toikkanen ojensi minulle ruusun.

haasteitakin on: ”Jäljelle jää sävel kaunis ja tumma” Tämän ehkä surumielisenkin laulun saattelemana haluan lämpimästi kiittää kaikkia Teitä, jotka olette pyyteettömästi olleet mukana yhdistystoiminnassa ja tukeneet sitä. Iloitaan siitä, mikä on hyvin. Onnitteluni myös uudelle puheenjohtaja Heli Palmrosille. Olemme kaikki tukenasi.

Rauhaisaa Joulua ja Hyvää ja toimeliasta Uutta Vuotta 2026!

Vilho Riuttanen
Puheenjohtaja

Vilholle liiton hopeisen ansiomerkin

Liikehäiriösairauksien liitto ry on myöntänyt 19.11.2025 Keski-Suomen Parkinson –yhdistyksen puheenjohtaja **Vilho Riuttaselle** hopeisen ansiomerkin hänen tekemästään merkittävästä järjestötyöstä.

Vilho on vakaasti ja viisaudella aikaisempaa pankki- ja taloushallin-

non työkokemustaan hyödyntäen johtanut yhdistystä ajatellen aina jäsenistön etua. Hänen panoksensa Kangasniemellä sijainneen Kouluranta-kiinteistön myyntijärjestelyissä muutamia vuosia sitten oli ratkaisevan tärkeää. Myös sairastavien läheisten näkökulma on korostunut hänen toiminnassaan — hän on toiminut vuosia Parkinsonin tautia sairastavan Anja-vaimonsa omaishoitajana.

Liiton ansiomerkin Vilholle luovuttivat Taina Toikkanen ja Kari Asikainen.

Keski-Suomen Parkinson-yhdistys ry

Kyllikinkatu 1
40100 Jyväskylä
www.ksparkkis.parkinson.fi

Vilho Riuttanen

Puheenjohtaja (31.12.2025 saakka)
Puh. 040 532 2059
vilho.riuttanen@sci.fi

Heli Palmros

Puheenjohtaja (1.1.2026 alkaen)
Puh. 044 3367 336
heli.palmros@gmail.com

Taina Toikkanen

Varapuheenjohtaja,
puh. 040 8289 369
taina.toikkanen@gmail.com

Ari Liukko

Sihteeri,
puh. 0400 649 401
ari.liukko@isannointikaksikko.fi

Markku Terva-aho

Topamiini/toimitus
puh. 050 517 4868
markku.tervaaho@gmail.com

Markku Syrjälä

Kotisivujen ylläpito
Puh. 0400 542 723
markku.x.syrjala@gmail.com

Liikehäiriösairauksien liiton järjestötoiminnan asiantuntija

Annukka Tuovinen

puh. 0400 391 853
annukka.tuovinen@liikehairio.fi

Liikehäiriösairauksien liitto ry

Käsityöläiskatu 4,
20100 Turku
puh. 02 274 0400
www.liikehairio.fi

YHDISTYKSEN KERHOT Jyväskylän seutu

Kari Asikainen,
puh. 040 470 6002
jkl.parkkis@gmail.com

Yhdistyksen pankkitili: FI06 5290 0220 6727 43

Joulun perimmäinen tarkoitus — välittämistä ja yhteisöllisyyttä

Joulu ei ole vain koristeita ja lahjoja – sen syvin merkitys löytyy välittämisestä, yhdessäolosta ja toisten kunnioittamisesta.

Joulu muistuttaa meitä siitä, että jokainen ihminen tarvitsee lämpöä, hyväksyntää ja yhteisön tukea, erityisesti silloin kun arki tuntuu raskaalta. Joulun sydän on läheisyydessä. Kun pysähdymme kiireen keskellä ja vietämme aikaa perheen, ystävien tai naapureiden kanssa, luomme muistoja, jotka kantavat pitkälle tulevaisuuteen. Yksinkertainen keskustelu, yhteinen ateria tai lämmin halaus voi olla arvokkaampi kuin mikään materia.

Joulun sanoma on myös kunnioitusta – toisen ihmisen arvostamista sellaisena kuin hän on. Yhteisöllisyys syntyy, kun jokainen kokee olevansa tärkeä ja hyväksytty. Osallisuus ei ole vain sana, vaan tekoja: kutsu mukaan, kuuntele, anna tilaa. Kun rakennamme yhteisöä, jossa jokainen voi olla osa, luomme joulun henkeä ympäri vuoden. Joulun perimmäinen tarkoitus ei pääty pyhiin. Välittäminen, kunnioitus ja yhteisöllisyys ovat arvoja, jotka kantavat läpi vuoden. Kun muistamme nämä, joulu ei ole vain juhla – se on tapa elää.

Monille joulu ei ole helppo. Yksinäisyys, taloudelliset haasteet tai sai-

raus voivat varjostaa juhlaa. Siksi vapaaehtoistyöntekijät ovat joulun todellisia sankareita. Näihin ongelmiin ei ole yhtä ratkaisua, mutta yhdistykset ja vertaisryhmät tarjoavat konkreettisen ja inhimillisen vastauksen. Yhdistykset ja vertaisryhmät luovat tilan, jossa jokainen voi tulla kohdatuksi ja kuulluksi. Kun ihminen kokee kuuluvansa joukkoon, yksinäisyyden taakka kevenee ja elämään tulee sisältöä. Yhteisöllisyys ei ole vain sosiaalista kanssakäymistä – se on tunne siitä, että on arvokas ja tärkeä.

Vertaisryhmät tarjoavat vertaistukea, joka perustuu kokemusten jakamiseen. Kun joku ymmärtää toisen haasteet, syntyy luottamus ja toivo. Yhdistykset voivat tarjota konkreettista apua: neuvontaa, harrastusmahdollisuuksia ja joskus myös taloudellista tukea. Pienet teot voivat ehkäistä suuria ongelmia. Yhdistykset ja vertaisryhmät eivät ainoastaan auta yksilöitä – ne vahvistavat koko yhteiskuntaa. Kun syrjäytymistä ehkäistään ja osallisuutta lisätään, vähenevät myös eriarvoisuus ja sen seuraukset. Yhteisöllisyys on investointi hyvinvointiin.

Kiitos siis Teille arvoisat vapaaehtoistyöntekijät ja ryhmiin osallistujat, jaatte toisillenne iloa, luottamusta, ar-

vostusta ja hyvinvointia. Olette tärkeitä.

Toivotan Teille ihanaa piparintuoksuista joulua.

Annikka 😊

*Järjestötoiminnan asiantuntija
Liikehäiriösairauksien liitto*

Vuoden 2026 liikehäiriöisten ja läheisten kurssit on julkaistu kotisivuillamme. Tule mukaan omahoitoa tukeville ja hyvinvointia lisääville kurseillemmme!

<https://www.liikehairio.fi/palvelut/parkinsonin-tauti/kurssit>

Uutta! Luovuus ja kädentaidot, Omatoimiset liikehäiriösairaat
Ajalla: 8.9.-10.9.2026 Paikka: Jyväskylä.

Kyllä maalla on mukavaa!

Näin syksyn pimeydessä ja harmaassa luonnossa on hyvä muistella mennyttä kesää.

Oli toukokuun kuulas kevätkesän ilta, kun kävelin mökille hakemaan pyörääni kotiin. Juoksin menomatkan viisi kilometriä suorinta reittiä. Ajatukset seilasivat näkemissäni pienissä ihmeissä, joita luonto tarjosi.

Aurinko paistoi. Luonto oli niin vihreää ja herkkää näin toukokuussa, koskematonta. Vihreys hiveli silmiä. Linnut pitivät konserttiaan, lokit jopa kirkuivat.

Reitin varrella näkyi peilityni järven pinta, vain vesilintujen pyrähdykset rikkoivat veden pintaa.

Ohitin ratsutilan, jossa islanninhevokset olivat laitumella. Kahdella hevo-

sella oli varsa. Miten kaunista! Äiti ja lapsi, pienokainen kyhnäsi aikuisen kyljessä, kun pelästyi kulkijaa, vaikka kävelin rauhallisesti ohi.

Sauna oli jo lämmin, kun saavuin perille. Puolisoni oli mennyt veneellä lämmittämään savusaunan. Saunoimme pitemmän kaavan mukaan ja järeissäkin pulahdin.

Kotimatkaa aloin suunnitella pyöräillen. Kumppani houkutti, että lähtisin veneen kyydissä kotiin. En suostunut siihen, koska halusin kokea valoisaa kesäisen yön.

Kello 23 jälkeen lähdin ajelemaan verkkaisaan kotia kohti. Matkaa oli pitemmän tien kautta seitsemän kilometriä.

Aurinko paistoi upeesti, ihailin tienvarsien kukkaketoa, joka minua on aina kiehtonut. Kukkien nimet kertosin mielessäni. Ajattelin niiden aikaista kukintaa.

Ilma alkoi viilentyä ja kostea usva

laskeutui peltojen ylle väliin sakeampana. Lokkiparvet lehahtivat lentoon pellolta, joka oli mustana multana. Muuta liikennettä ei ollut, ei autoja, ei traktoreita. Hiljaisuus oli käsin koskettavissa.

Puolen yön aikaan saavuin kotiin. Kylmän tunne oli iholla, mutta sisälläni oli lämpö. Mieleeni painui näkemäni kevätkesän kaunis ilta, jota voi muistella sitten talven pimeinä iltoina.

Muisteli Hilikka Jämsen

Jyväskylän Parkinson-kerhon säännöllisiin tapahtumiin joka kuulauden ensimmäisenä maanantaina Sepänkeskukseen on saatu mukaan innostuneita osallistujia parhaimmillaan yli 40 henkilöä. Erilaiset pöytäpelit ja tietovisailut ovat olleet suosittuja. Kukaan voi tuoda omia suosikkipelejä mukanaan tai mennä mukaan toisten pelipöytiin. Näin on hyvä tilaisuus myös tutustua uusiin ihmisiin.

Puheenjohtajalla merkkipäivä

Marraskuun tapaamisessa muistettiin yhdistyksen puheenjohtaja Vilho Riuttasta hänen täytettyään 80 vuotta. Kuvassa varapuheenjohtaja Taina Toikkanen luovutti Vilholle onnitte lukukat ja kirjan.

Retki Serlachiuksen taidemuseoon

Mielenkiintoinen taidekokemus saatiin marraskuun 11. päivä Mänttään G.A.Serlachiuksen taidemuseoon suunnatulla retkellä. Herkullisen lounaan jälkeen tutustuimme opastetulla kierroksella Serlachiuksen säätiön mittavaan taidenäyttelyyn. Näyttely esittelee säätiön taidekokoelman eri puolia vanhasta eurooppalaisesta taiteesta suomalaisen kultakauden taiteesta nykyaiteeseen.

Kävimme myös Serlachius-yhtiön vanhassa pääkonttorissa, johon avattiin vuonna 2003 Gösta Serlachiuksen taidesäätiön toinen museo. Se on esitellyt elämyksellisillä ja vuorovaikutteisilla tavoilla paikkakunnan ja Serlachiusen historiaa kuvin, tekstein ja pienoismallein.

Matkalle osallistui 26 yhdistyksen

jäsentä ja läheistä. Yhdistys tuki matkaa merkittävästi, sillä maksettavaa lounaasta, päiväkahvista, pääsylipuista, opastuksesta ja bussista jäi vain 20 euroa/osallistujaa. Eikä päiväretkenä toteutettu matka tuntunut osallistujista liian rasittavalle.

Herkullinen lounas maistui myös Ari ja Helena Liukolle.

Luento suolistomikro- beista Ikääntyvien yliopistossa

Neurologi **Filip Scheperjans** luennoi 26.11.2025 yliopiston juhlasalissa aiheena Suoliston ja suolistomikrobien yhteys Parkinsonin ja Alzheimerin tauteihin. Luento kuului ikääntyvien yliopiston yleisöluentosarjaan, johon osallistui yli 300 paikallaolleen lisäksi etäyhteydellä saman verran.

Sheperjans kertoi Parkinsonin olevan toiseksi yleisin hermoston rappeumasairaus. Motoriset oireet alkavat yleensä 40-70 vuoden iässä. Potilasmäärä kaksinkertaistuu vuoteen 2040 mennessä. Taudin seurauksena tulevat kroonisesti etenevät oireet ja merkittävälle osalle dementia. Taudin syntyperää ei tunneta, mutta todennäköisesti siihen vaikuttaa geneettisen haavoittuvuuden ja ympä-

Neurologi Filip Scheperjans

ristötekijän yhdistelmä. Tautia muokkaavaa hoitoa ei ole.

Luennon yhteenvedona Sheperjans kertoi, että mikrobien muutokset Parkinsonin taudissa on todistettu toistuvasti ja selkeitä yhteyksiä taudin oireisiin, etenemiseen, tulehdukseen, asyn-aggregaatioon ja aineenvaihdunnan muutoksiin on todettu. Muiden menetelmien ohella ulosteensiir-

toa tutkitaan Parkinsonin hoitovaihtoehtona.

On kaksi keinoa, jotka hidastavat ja jopa ehkäisevät Parkinsonin ja Alzheimerin tautia, ovat liikunta ja monipuolinen ruokavalio. Erityisesti ”välimeren” ruokavalio hidastaa Parkinsonin taudin etenemistä. Etenkin runsas liikunta vähentää sairastumisriskiä Parkinsonin tautiin.

Pikkujoulutunnelmia Sepänkeskuksessa

Parkinson-yhdistyksen ja Jyväskylän kerhon yhteistä pikkujoulua vietettiin 1.12. Sepänkeskuksessa. Joulumielellä oli liikkeellä yhteensä 56 jäsentä ja läheistä.

Joulupuuro, hedelmäkiisseli ja torttukahvit maistuivat pikkujouluväelle. Välillä piti vetreyttää jäseniä Jyväskylän Ammattikorkeakoulun opiskelijoiden ohjauksessa. Joulutunnelmaa luotiin laulamalla joululauluja, **Vilho Riuttanen** nauratti **Jussi Pollarin** muretteksteillä ja kuunneltiin ”aamuradion toimittajan ja sporttimimmin” (**Taina Toikkanen ja Aila Leppänen**) leivontaohjeita.

Historiaa: Sukeltajat maalla, merellä ja ilmassa

Oli erittäin kaunis kesäilma 1970-luvulla, lauantaipäivä oli täysin tyyni, ei tuulen virettäkään.

Meillä oli iltapäivällä tapaaminen sukelluskaverini kanssa satamassa. Tarkoituksemme oli lähteä sukeltamaan kirkkaampiin vesiin. Kallen autoradion puhelimeen tuli puhelu Schaumanin tukkipudotuspaikalta, tukkirekan pankkaraudat olivat pudonneet Jyväsjärveen. Kännyköitä ei vielä siihen aikaan ollut.

Meillä oli siihen aikaan sukellusvälineet jatkuvasti autossa, joten olimme valmiina sukelluskeikalle. Toimimme samalla myös vapepan sukeltajina.

Läksimme välittömästi Schamanille. Tukkirekan kuljettaja oli odottamassa meitä tukkienpudotuspaikalla, kertoi neljän pankkaraudan lentäneen tukkinipun mukana järveen. Rekka ja järvestä oleva tukkinippu oli siirretty kauemmaksi.

Sukellusvuoro oli minulla. Laitoin märkäpuvun ja paineilmalaitteet päälle

ja menin tukkienpudotuspaikan kohdalla järveen. Kalle toimi narumiehenä. Siihen aikaan oli Jyväsjärven vesi niin likaista ja sameaa, ettei sukelluslampusta ollut mitään hyötyä, kaikki näkyvyys oli nolla.

Syvyyttä tukkipudotuspaikalla oli noin kolme metriä. Tunnustelin käsi-kopelolla pohjaa, pankkaraudat löytyivät aika helposti, sidoin köyden rautoihin. Pankkaraudat olivat pitkiä ja painavia. Sukelluskaverini ja autonkuljettaja vetivät raudat maalle yksi kerrallaan. Autonkuljettaja oli tyytyväinen laittaessaan raudat rekkaan takaisin ja maksoi meille käteisellä korvauksen sukellustyöstä.

Ajoimme takaisin satamaan, minua alkoi hieman kutittamaan Jyväsjärven vesi. Juttelimme, että minun täytyy varmaankin käydä suihkussa, olinhan sukeltanut märkäpuvulla.

Silloin tuli mieleemme että Meripe-lastusseuran järviosaston proomulla olisi sauna tänään kuumana. Huoma-

simme samalla, että legendaarinen lentäjä Soini Särkkä puuhaili jotain lentokoneensa kanssa. Särkkä lennätti yleisöä Jyväsjärveltä käsin.

Särkkä omisti OH-SRA Italiaisen Nardi-Siai Marchetti FN-333 Riviera vesitasokoneen -70 luvulla. Särkkää kutsuttiin Sokeksi. Sokella ja hänen veljellään oli ollut kaikkiaan noin kaksikymmentä lentokonetta.

Marchetti-kone pystyi laskeutumaan ja nousemaan myös kentältä, siinä oli pyörät, vedessä kone kellui pohjallaan, siipien kärjissä oli myös ponttoonit ettei kone järvestä menisi nurin. Menimme Soken juttusille, kysyimme paljonko maksaisi, jos hän lennättäisi meidät proomulle.

Soke sanoi hinnan. Laskimme sukelluskeikasta tulleet rahat ja lompakoissamme olevat rahat yhteen. Ei aivan riittäneet, mutta Soke antoi pienen alennuksen.

Sukelluskaverini oli hieman epävarma proomulla saunomisesta, koska

Kun myyt kodin,
se menee tunteisiin.
Ja niin kuuluukin.

Oman kodin myyminen on tunteiden vuoristorataa: epävarmuutta, hermoilua ja taas helpotusta. Mutta yhdessä siitä selvitään. Valitse kumppani, joka elää nousut ja laskut mukana.

Kun harkitset asunnon myyntiä tai ostoa, ota yhteyttä paikalliseen asiantuntijaan: op-koti.fi

Meillä on jotain yhteistä.

OP Koti

hänen piti aamulla mennä työhön. Mitenkä sieltä pääsisi takaisin kaupunkiin. Asiasta keskusteltiin, että kyllä sieltä varmasti joku toisi meidät takaisin kaupunkiin. Ajoimme autot pysäköintialueelle.

Niinpä sitten astuimme koneeseen. Soke työnsi koneen vesille ja startasi koneen käyntiin. Soke istui edessä ohjaajan paikalla, me istuimme takana vierekkäin, Moottorin melu oli aivan hirvittävä. Moottori on koneen takosassa ja siinä työntöpotkuri. Soke ajoi Keljoon päin noin ravintola Alban kohdalle ja käänsi koneen nykyisen Kuokkalan sillan suuntaan. Siltaa ei vielä silloin ollut. Soke avasi kaasun täysille, mutta kone ei noussut pintaan. Halssilan ranta alkoi lähestyä, Soke pudotti kaasun pois ja käänsi koneen nokan kohti Keljon lahtea. Soke avasi taas kaasun täysille, vauhti kiihtyi, mutta ei tarpeeksi, kone ei nousut pintaan. Alban kohdalla Soke käänsi koneen uudelleen kohti Halssilan rantaa. Soke huusi meille, koska moottorimelu oli niin kova, että nyt on niin tyyni sää ettei tahdota päästä pintaan.

Soke neuvoi meille uuden tavan millä voitaisiin päästä ilmaan. Soke sanoi, että kun hän alkaa ylävartaloaan heijaamaan edestakaisin, niin tekisimme myös samaa liikettä yhtä aikaa. Soke avasi taas kaasun täysille ja alkoi heijaamaa ylävartaloaan edestakaisin, me aloimme tehdä samaa liikettä. Niin kone nousi pintaan ja vauhti alkoi kiihtyä. Soke veti ohjaussauvaa ja kone nousi ilmaan. Niinpä kaarsimme komeasti nykyisen Rauhalahden voimalaitoksen kohdalta Pohjois-Päijänteelle.

Järviosaston proomu oli Kinkomaan kohdalla ”konjakkisaaren” kupeeseen ankkuroituna. Saaren aikaisempi nimi on Kätkytsaari.

Lentomatka oli alle 10 kilometriä. Soke aloitti laskeutumisen proomun viereen. Nousimme koneesta proomun kannelle. Työnsimme koneen irti proomusta. Soke ajoi konetta pienen matkan etelään päin ja käänsi koneen koh-

ti pohjoista. Kone nousikin nyt helposti pintaan ja ilmaan, koska minä ja Kalle olimme pois kyydistä, myös tuuli oli hieman virinnyt. Morjestimme Sokea kädet koholla, proomun kannelta aivan sen näköisinä kuin olisimme vähintään kerran viikossa lentäneet Soken kyydissä saunaan johonkin päin Suomea. Ilman ollessa tyyni kuulimme kuinka Soke laskeutui koneellaan Jyväsjärvelle ja sammutti moottorin.

11.5.1989 Hyvinkään lentokentällä sama lentokone sakkasi nousukaarrossa ja putosi kenttään, ohjaaja menehtyi. Kone ei ollut enää Soken omistuksessa.

Proomulla oli lauantaina paljon väkeä. Saimme legendaarisen maineen saunamatkastamme proomulle. Saunoimme ja minäkin sain pestyä itseni. Muutenkin ilta meni mukavasti.

Puolenyön aikaan aloimme kysellä että kuka veisi meidät takaisin kaupunkiin, koska sukelluskaverini oli mentävä aamulla työhön. Mutta halukkaita ei löytynyt. Keksimme sitten, että joku voisi viedä meidät Kinkomaan laituriin. Sehän onnistui koska matkakin oli lyhyt. Käsi puhelimia ei vielä silloin ollut. Eipä ollut mahdollisuuksia pyytää jotain tutua hakemaan meitä.

Kävelimme Kinkomaalta Säynätsalo-Jyväskylän maantien varteen. Aikomuksemme oli liftata kyyti kaupunkiin. Autoja meni erittäin harvoin kaupunkiin päin. Eikä kukaan tietysti aamuyöllä halunnut ottaa kyytiin kahta tuntematonta miestä.

Olimme kävelleet Kinkomaan tienrististä kaupunkiin päin noin kilometrin. Kuulimme sitten ison kuorma-auton äänen, auto oli tulossa Säynätsalosta päin. Näytimme peukaloita mutta auto ei pysähtynyt. Noin sadan metrin päässä meistä auton jarruvalot kuitenkin syttyivät ja auto pysähtyi. Juoksimme auton viereen ja avasimme oven, kysyimme kuljettajalta että pääsimmekö kaupunkiin. Kuljettaja nyökkäsi ja nousimme autoon. Auto oli koppiauto. Auton kopissa oli Lihantuottajien merkit. Yritimme keskustel-

la kuljettajan kanssa mutta hän vain murahteli, eikä puhunut juuri mitään. Hän hikoili myös kovasti, otsa oli aivan märkä.

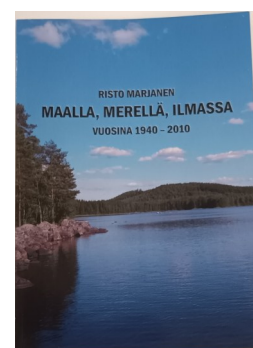
Siihen aikaan kauppakatu oli autojen käytössä. Ei ollut muuta tietä kaupungin läpiajoon. Seminaarin mäkeä noustessa sovimme kuljettajan kanssa että hän pysäyttäisi kirkkopuiston kohdalla. Niinpä nousimme autosta ja katsoelimme, kun auto ajoi kauppakatua alas. Aren aukion kohdalla auto kääntyi puistokadulle kohti pohjoista.

Kävelimme kirkkopuistosta satamaan jossa automme olivat parkkeerattuina. Puhuimme että olipa hiljainen kuski, mutta mukavasti päästiin kaupunkiin. Kallekin kerkisi hyvin ajoin kotia ennen kuin meni työhön.

Minä menin maanantaiaamuna työhön ja ruokatunnilla luin päivän sanomalehteä. Silmiini osui pieni uutinen, jossa kerrottiin poliisin pidättäneen sunnuntain vastaisena yönä Palokassa Kakolasta karanneen vankikarkurin. Karkuri oli uutisen mukaan varastanut Säynätsalosta Lihantuottajien kuorma-auton. Vankikarkuri ei ollut pidätyksen yhteydessä tehnyt vastarintaa.

Soitin sukelluskaverilleni uutisesta, hän oli samaa mieltä, että kyllä se oli sama auto jonka kyydissä tulimme kaupunkiin. Oli se hyvä, ettei pidätys sattunut silloin kun me olimme kyydissä. Olisi siinä varmaan ollut vähäsi aikaa poliiseille selittämistä, miksi olimme vankikarkurin kyydissä.

Että semmoinen tapaus !

Teksti on yhdistyksemme jäsenen Risto Marjasen kirjasta Maalla, merellä ja ilmassa vuosina 1940-2010.

Julkaisija:
Keski-Suomen Parkinson-yhdistys ry
Kyllikinkatu 1
40100 Jyväskylä

Kerhotoimintaa

Seuraa yhdistyksen kotisivuja
www.ksparkkis.parkinson.fi.

Jyväskylän seudun Parkinson-kerho:

Jyväskylän seudun Parkinson-kerhon syksyn 2025 kokoontumiset (Sepän-keskus/Reaktori, Kyllikinkatu 1, Jkl):

5.1. ma

2.2. ma

2.3. ma (kerho ja kevätkokous)

6.4. ma

4.5. ma

Kokoontumisajat klo 14.30—16.30.

Tervetuloa uudet ja vanhat kerholaiset,
myös läheiset ovat tervetulleita.

Yhteyshenkilö **Kari Asikainen**, puh. 040
470 6002 tai jkl.parkkis@gmail.com

Liikuntakerho

Neurotanssia tiistaisin Alkaen
20.1. klo 12.30-13.30 Jyväskylän Tanssiopiston salilla Vapaudenkatu 48-50. Salille on esteetön kulku myös rollaattorilla ja pyörätuolilla Vapaudenkadun puolelta Postin ja Scandikin välistä (uusi sisäänkäynti). Myös taksi voi pysähtyä tähän. Ohjaajana **Kirsi Nuutinen**
Lisätietoja ailaleppanen@gmail.com tai
puh. 040 716 7368.

Tule pelaamaan Pelkkistä ja Bocciaa tai keilaamaan

Lisätietoja liikuntavastaavilta **Aila Leppänen**, puh. 040 7167 368 ja **Taina Toikkainen**, puh. 040 8289 369.

Jyväskylän seudun Parkinson-kerhon kaikille avoimet, maksuttomat Liikuntavuorot

Tanssiliikunta

tiistaisin klo 12.30-13.30

Jyväskylän tanssiopisto
Vapaudenkatu 48-50

Pelkkis ja boccia 7.1. alken
keskiviikkoisin 11.30 -13.30
Monitoimitalon palloiluhalli
Kuntoportti 3

Pelkkis ja boccia

Perjantaisin 9.1. alkaen (ei 23.1.)
Vaajakosken liikuntahalli klo 9.30—11.00
(ovikoodi Ailalta tai Tainalta)

Keilailu

Alkaen 8.1. torstaisin klo 15-16

Jyväskylän keilahalli
Pupuhuhdantie 4

Radan hinta on 20 €/h

ja se jaetaan keilaajien kesken.

Ajankohtaisin tieto ja tapahtumien aikataulut osoitteesta:
www.ksparkkis.parkinson.fi

Hyvää Joulua ja Onnea Vuoteen 2026

Tule tekemään Topamiinia

Oletko kiinnostunut jäsenlehtemme tekemisestä? Pidätkö tekstin tuottamisesta? Onko sinulla juttuideoita, joista haluaisit kertoa muille? Jos tunnet vetoa asioista ja tapahtumista kertomiseen, suomenkieli ja tekstinkäsittely ovat kohtuudella hallinnassa, ne ovat hyvä lähtökohta tulla avuksi tekemään Topamiinia. Tuntuma taitto-ohjelmista on hyvä lisä.

Jos olet kiinnostunut, ota yhteys Markkuun, **puh. 050 517 4868** tai markku.tervaaho@gmail.com. Keskustellaan, mistä aloitetaan.

SEURAAVA TOPAMIINI NRO 1/2026

Seuraava Topamiini nro 1/2026 ilmestyy helmikuussa. Siihen voit toimittaa kirjoituksia ja kuvia 1.2.2026 mennessä sähköpostitse (markku.tervaaho@gmail.com).

Voit myös antaa juttuvinkkejä, mitä haluat lehdessä käsiteltävän.

Erityisen toivottavaa olisivat jutut kerhota-
pahtumista ja kokoontumisista, samoin
kokemuksia selviytymisestä Parkinsonin
kanssa.

Kuvat elävöittävät aina myös juttujen
sältöä. Älä siis arkaile.

Aineistovaatimukset:

Kuvat: jpg (min. 1 Mt)

Teksti: esim. word (EI sähköpostin viestit-
tekstinä!)

Valmis aineisto (mainokset): pdf-tiedosto